

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

В І С Н И К

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 3 (35)

Вінниця – 2020

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу

ВИПУСК № 3 (35)

Свідцтво про державну реєстрацію

друкованого засобу масової інформації

Серія ВЦ № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року

Журнал

(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік

Мова видання: українська, російська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року

Номер затверджено на засіданні науково-методичної ради

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Протокол № 2 від 16 грудня 2020 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Заболотний В.Ф., д.філ.н. Войцехівська Н.К., д.філ.н., проф. Слободинська Т.С., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В., к.мист-ства Іскра С.І., к.пед.н. Головська І.В., спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Луцинкевич Л.А., Царик А.П.

Відповідальність за зміст статей несуть автори

Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу/[ред.кол.: Войцехівський К.Ф. (гол.ред) та інші]. – Вінниця: Вінницька міська друкарня, 2020. – Випуск 3(35). – 116с.

© КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», 2020

З М І С Т

С Л О В О Р Е Д А К Т О Р А

ПОСТАТЬ КЕРІВНИКА ТА ЙОГО РОЛЬ У СТАНОВЛЕННІ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ	4
РИТМИ ЖИТТЯ КОЛЕДЖУ	12

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТ ПРОФЕСІЙНОЇ ПІДГОТОВКИ ФАХІВЦІВ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ КУЛЬТУРИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ <i>БАБІЙ Л.С.</i> ..	20.
ПСИХОЛОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ РИТМІЧНОГО ВІДЧУТТЯ <i>АВТУХОВ С. Л.</i>	23
РОЗВИТОК САМОСТІЙНОСТІ СТУДЕНТІВ ПІД ЧАС ГРИ НА МУЗИЧНОМУ ІНСТРУМЕНТІ <i>МЕЛЬНИК С. М.</i>	26
ПІЗНАВАЛЬНИЙ ІНТЕРЕС–ЧИННИК МУЗИЧНОГО НАВЧАННЯ <i>ОСТРОВСЬКА-ЗІНЕНКО І.О.</i>	30
РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ВЧИТЕЛЯ В СУЧАСНІЙ СИСТЕМІ МИСТЕЦЬКОЇ ОСВІТИ <i>НАГОРНЮК В.Г.</i>	33
РОЗВИТОК ЛЕГКОЇ АТЛЕТИКИ НА ВІННИЧЧИНІ В ПІСЛЯВОЄННИЙ ПЕРІОД <i>ПРИСЯЖНЮК Д. С. БИСТРИЦЬКИЙ О. С. МАРТИНЮК Ю. Г.</i>	39
ЕСТЕТИЧНЕ ВИХОВАННЯ ШКОЛЯРІВ ЗАСОБАМИ МУЗИЧНОГО МИСТЕЦТВА <i>ЮР'ЄВ Ю.Г.</i>	43

ЕКОНОМІЧНА КУЛЬТУРА ТА ФІНАНСОВА ГРАМОТНІСТЬ МОЛОДІ ЯК ЗАПОРУКА ЕКОНОМІЧНОЇ СТАБІЛЬНОСТІ КРАЇНИ

ПРОБЛЕМИ ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПРИВАБЛИВОСТІ УКРАЇНИ <i>БАБІЙ В.М.</i>	47
ЗАСТОСУВАННЯ ДІЛОВИХ ІГОР В ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ДИСЦИПЛІНИ «ОСНОВИ МЕНЕДЖМЕНТУ І МАРКЕТИНГУ» <i>БУГА О. І</i>	51
ПОДАТКОВА ГРАМОТНІСТЬ СТУДЕНТІВ <i>ЄВДОКИМОВА Н.В.</i>	56
ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ НАВЧАННЯ У ПІДГОТОВЦІ ФАХІВЦІВ З ФІНАНСІВ <i>ЛИМАР О. Ф.</i>	61
МІЖДИСЦИПЛІНАРНІ ЗВ'ЯЗКИ ЯК ЧИННИК ВДОСКОНАЛЕННЯ ВИВЧЕННЯ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН ЗА СПЕЦІАЛЬНІСТЮ «ФІНАНСИ, БАНКІВСЬКА СПРАВА ТА СТРАХУВАННЯ» <i>ВОЛКОДАВ Т. А</i>	68
ВИКОРИСТАННЯ ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ПІД ЧАС ВИКЛАДАННЯ ДИСЦИПЛІН ЕКОНОМІЧНОГО ЦИКЛУ <i>БАКАЛОВА Н.М.</i>	73

ГЕРМАНІСТИКА ТА СЛАВІСТИКА У СУЧАСНОМУ НАУКОВОМУ ПРОСТОРІ

ВИКОРИСТАННЯ АВТЕНТИЧНИХ НАВЧАЛЬНИХ РЕСУРСІВ ТА РОЗВИТОК SOFT SKILLS У ХОДІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВЧИТЕЛІВ ІНОЗЕМНИХ МОВ ТА ЗАРУБІЖНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	77
ГЕНЕЗИС ІНОЯЗЫЧНЫХ СЛОВ В УСЛОВИЯХ БИЛИНГВИЗМА <i>КИСЕЛЕВ Д.Л., ТАРАТУТА С.Л.</i>	79
POLYSEMY AND MOTIVATION OF WORD MEANING IN ENGLISH LANGUAGE <i>ТКАЧУК ВАЛЕРІЯ.</i>	83
ВЕРБАЛІЗАЦІЯ КОНЦЕПТУ “ЛЮБОВ” В ХУДОЖНІЙ АНГЛОМОВНІЙ ЛІТЕРАТУРІ <i>ЛАУТА ЛЮДМИЛА</i>	85

ЛАБОРАТОРІЯ ПЕДАГОГІЧНОЇ МАЙСТЕРНОСТІ

«НІ, Я ЖИВА! Я БУДУ ВІЧНО ЖИТИ!» <i>МАЗУР Т. А., НЕНЧИНСЬКА Л. В.</i>	89
СЕРЦЕ МОЄ ТАМ , ДЕ МОЯ БАТЬКІВЩИНА <i>ДИМІНСЬКА В. К. , ПЕКУРАРУ Л. Г.</i>	93
ВИКОРИСТАННЯ ІННОВАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ ЯК ФАКТОР ФОРМУВАННЯ УСПІШНОЇ ОСОБИСТОСТІ <i>БІЛОУС Л. З.</i>	99
ВИКОРИСТАННЯ ПЛАТФОРМИ GOOGLE CLASSROOM В ОРГАНІЗАЦІЇ ДИСТАЦІЙНОГО НАВЧАННЯ СТУДЕНТІВ <i>ЛЕБІДЬ О. В.</i>	107

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ
КУЛЬТУРИ НА СУЧАСНОМУ ЕТАПІ

УДК 150.937.53

БАБІЙ Л.С.

спеціаліст вищої категорії, викладач

Вінницького торговельно – економічного коледжу КНТЕУ

Анотація. В статті аналізується роль культурної сфери в реалізації реформ зокрема наголошується на важливості визначення пріоритетів культурної політики в стратегії модернізації суспільства. Особлива увага приділяється необхідності забезпечення інноваційного розвитку культури в умовах євроінтеграції України. Доводиться необхідність обґрунтування шляхів інноваційного розвитку української культури. Пропонуються заходи, реалізація яких спрямована на зміцнення інноваційного потенціалу української культури.

Ключові слова: культура, духовні цінності, культура праці, інноваційний розвиток культури.

Постановка проблеми в загальному вигляді. Теоретичне осмислення проблем розвитку культури, духовних цінностей в структурі сучасного виховного процесу, вивчення засобів практичної реалізації привертають дедалі більшу наукову увагу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій, в яких розглядаються аспекти цієї проблеми. Проблеми взаємозв'язу культурного, духовного економічно – соціального розвитку розглядаються в працях Бега І.Д., Ладогубець Н.В., Чернілевського Д.В., Дзюби І.М., Г. Д. Вєрвеса, І. М. Дзюби, М. І. Гончаренка, М. В. Поповича, П. П. Толочка та ін.

Викладення основного матеріалу дослідження.

Упродовж всіх років державної незалежності в полі зору українських політиків здебільшого перебували питання трансформації економіки, управлінських відносин і правової сфери, тоді як культурній галузі не надавалося пріоритетного значення. Водночас немає вагомих підстав стверджувати, що політика модернізації досягла успіху. Для нинішнього українського суспільства є характерними

такі явища, як бідність, збільшення олігархізації економіки, корупція, деіндустріалізація. Упродовж трьох десятиліть трансформації не вдалося відродити економічний потенціал. За підрахунками, нинішній ВВП України становить близько 70 % від ВВП УРСР.

Перехід від етапу вироблення теоретичних принципів побудови суспільства на нових засадах виявив цілий комплекс проблем духовної, політичної культури, вирішення яких являється обов'язковою умовою успіху реформ, які проводяться в суспільстві.

Зміст реформування, на наш погляд, полягає в розширенні поля вільної діяльності людини. У свободі потенційно закладена позитивна творча ініціатива мас, яка дає імпульс прискоренню соціально-економічного розвитку, науково-технічного прогресу. Однак автоматичного взаємозв'язку між розширенням рамок свободи та її результатами у всіх сферах суспільного життя не існує. Цей взаємозв'язок опосередкований рівнем розвитку загальної і політичної культури мас, всього народу.

Стрижень культури народу визначається не тільки рівнем освіти, але і розумінням загальної історичної перспективи, змісту практичної діяльності, тієї мети, заради якої людина працює і живе. Рух до цієї мети висвітлює повсякденність. Коли перспектива втрачається, то погляди всіх обертаються до цієї повсякденності.

Процеси, які і почалися під час реформування адміністративно -командної системи в ринкову, звернули погляд суспільства від майбутнього до історичного минулого і нинішнього країни. Цей погляд став гострокритичним, направленим на глибоку переоцінку попередніх цінностей.

Старі уявлення, які визначали фундаментальні цінності і зміст діяльності попередніх поколінь, почали руйнуватися на наших очах. Руйнуються інколи без будь – якого загального компенсуючого позитивного ідеалу. Ідеали дехто став шукати в дореволюційному минулому, в закордонних зразках, в релігійних уявленнях.

Разом з тим, на поверхню життя виплили нові куміри, які ототожнюють свободу самовиразу з культурою, що приводить до її невідповідності діалектиці суспільного розвитку, перетворює свободу в рушійну силу.

Труднощі, які виникли в ході побудови суспільства на нових засадах, посилення інфляційних тенденцій в економіці, розширення і поглиблення міжнаціональних протиріч, зростання злочинності, хаос в управлінні державою - все це поглиблює тривогу суспільства, породжує відчуття небезпеки попасти в провалину глибокої кризи і надії на чудесне спасіння.

Стан і розвиток культури завжди перебуває у прямому і зворотному зв'язку із загальним духовним тонусом суспільства. Якщо в суспільстві правда, справедливість,

елементарні етичні норми не є вищими цінностями, непідвладними раціональним ревізіям та інтелектуальним маніпуляціям, то таке суспільство перебуває в глибокій духовній кризі, негативна еманация якої пронизує всю сферу культури.

Воістину трагічним є те, що українська культура і мова мають утверджуватися серед обставин глибокої моральної і поведінчої деградації суспільства. Механізми суспільної підтримки їх не сформовані; натомість серед значної частини людності панують байдужість або неприйняття, що нерідко переходять в агресивну ворожість і зарозумілий цинізм.

Будь-який дійсно великий соціально-економічний успіх повинен спиратися на підготовлену реальну базу. А ця база формується високою культурою праці, політичною і моральною культурою мас, яка відображається в сучасних формах практичної діяльності у всіх сферах життя. Адекватні орієнтири суспільного розвитку неможливо отримати в готовому вигляді з історичного минулого. Вони і не лежать на поверхи сьогоденних реалій. Інерція звичних форм управління політичним життям в державі уже не спрацьовує, не надає прискорення суспільному розвитку.

Разом з тим, і їх крута ломка породжує свої протиріччя. Побудова нових відносим зруйнувала фундаментальні основи, на яких раніше ґрунтувалась політична стабільність державного життя.

Ми говоримо про духовний геноцид більшовицьких часів, але недобачаємо той, що діється на наших очах: інакшого характеру, але з можливими не менш драматичними наслідками. Все, що раніше вважалося позитивним, тепер інтерпретується як негативне.

Іншою стороною даного процесу є твердження кожним своєї суб'єктивної

думки в якості абсолютної істини. Виникає плюралізм практичних позицій, які, як уявляється вже в принципі не можуть мати спільного знаменника. В даній ситуації стає можливим неможливе раніше вирішення питання про переростання плюралізма думок і поглядів в плюралізм партій, тобто таких організацій, які виробляють свої політичні платформи, виходячи з зовсім реального протиставлення своїх ідейних і політичних позицій позиціям інших суспільних груп, претендуючи разом з тим на керівництво державою, суспільним життям в його основних напрямках.

Уявлення, згідно якому всі суспільні прошарки і всі нації повинні жити і думати у відповідності з принципами життя і культурними стандартами якогось одного класу, однієї нації, являються однобічними і вульгарізаторськими по своїй суті. Ведучою суспільною силою сьогодні стає такий суб'єкт, який є зразком культури праці, науково - технічного прогресу, управління, ініціативи і підприємництва.

На сьогоднішній день необхідний новий погляд на соціально-економічну й політичну різнобічність, з якого повинна народитися та позитивна стратегічна лінія, призвана визначити майбутнє нашого суспільства. А цього не можна досягти без різноманітності життєвих і культурних орієнтацій.

Найбільш фундаментальні зміни культури, що вимагає наше суспільство сьогодні - це зміна відносин до самої людини. Мова, зрозуміло, йде не про речові прикраси, які були покликані представити наше суспільство як саме гуманне у світі. Слова нічого не гідні, якщо за ними не стоять реальні справи. Більш того, вони можуть відігравати негативну роль, якщо камуфлюють відповідно дійсності стан справ.

Сьогодні ми не можемо не розглядати

питання, відкіля бралася жорстокість катів, що винищувала кращих синів українського народу, де знаходяться джерела соціальної байдужості до життя мільйонів трудівників, що приречені на страждання і напівголодне існування, чим пояснити холодне облутування всього нашого суспільства системою бюрократичних правил і процедур, що змушують крутитися усіх у паперовій безкінцевій каруселі довідок, документів, анкет.

Вказівка на конкретні причини тих чи інших окремих явищ навряд чи допомогти нам у розумінні суті цієї справи. Питання в тім, чому наше, народжене під впливом національного відродження, соціальної справедливості, суспільство породило таких страшних монстрів і дозволило їм поработити себе.

Безглуздо думати, що один злий геній і його оточення можуть облутати мільйони шляхетних людей, зв'язавши їх по руках і ногам, нав'язати їм свої не людські відносини.

Тут і встає питання про природу нашої демократії, про ті людські виміри, що можуть стати надійним бар'єром на шляху нейтралізації будь-яких протиріч і моральних проявів у державному житті. Цілком зрозуміло, що і самі демократичні норми життя можуть породжувати негативні прояви, якщо реальні суб'єкти демократії поважають норм права і принципів моральності. На цьому підґрунті і знаходить своє вираження протиріччя вираження волі людини. Воля хама і злочинця буде знаходити свої реальні хамські і злочинні відображення. Разом з тим, тільки в демократичних умовах можливе дійсно органічний і продуктивний соціальний розвиток. І передумовою такого розвитку стає загальний, досить високий рівень культури самосвідомості всього роду.

Висновки. Українська культура в цілому все ще переживає період свого нового становлення, національного утвердження нових цивілізаційних цінностей, модернізаційного і постмодернізаційного структурування.

Перед управлінським середовищем стоїть фундаментальна проблема осмислення ролі культурної політики в стратегії реформ. Політикам необхідно відмовитись від розуміння ефективності реформ лише як синоніму збільшення матеріального споживання. Необхідна побудова культурної політики, яка б створювала умови для формування творчого середовища і

забезпечувала розвиток креативного потенціалу країни.

У середовищі управлінської еліти необхідно змінити ставлення до сфери культури, щоб останню перестали сприймати як соціально витратний «неліквід». Необхідно донести до цільової аудиторії думку, що культура – це вагомий чинник піднесення національної економіки, зокрема її інноваційного потенціалу. Державні діячі повинні усвідомити, що культурна політика є такою ж важливою складовою модернізації, як і економічна політика.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ ТА ЛІТЕРАТУРИ:

1.Круглий стіл «Перспективи модернізації в Україні і тенденції змін суспільної свідомості» (Київ, 11 лютого 2018 р., Інститут соціології НАН України) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://i-soc.com.ua/institute/press_relis.pdf

2.Концепція реформування державної політики в інноваційній сфері. (Схвалено розпорядженням Кабінету Міністрів України від 10 вересня 2012 № 691-р) [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/691-2012-%D1%80>

3.Проект Концепції Державної цільової програми інноваційного розвитку української культури на 2009-2013 роки / Міністерство культури України. Офіційний сайт [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://mincult.kmu.gov.ua/mincult/uk/publish/article/129791>

*Стаття надійшла до редакції
10 вересня 2020*

ПСИХОЛОГІЧНІ ПЕРЕДУМОВИ РИТМІЧНОГО ВІДЧУТТЯ

УДК 159.937.53

АВТУХОВ С. Л.

*спеціаліст вищої категорії, викладач-методист,
викладач спеціальних музичних дисциплін
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»*

Анотація. У статті розглянуто питання ритмічної виразності, які пов'язані з музичним вихованням та навчанням дітей, якісного покращення професійної музично-педагогічної підготовки здобувачів вищої освіти.

Ключові слова: ритм, ритмічне відчуття, музичні здібності.